

PUNT DE FUGA

ROSA PEROY
@RPEROY

LA 'LU' I LA INDEPENDÈNCIA

A casa hem adoptat una gossa, la *Lu*. Desnodrida, no haguéssiu donat un ral, per ella. Però a casa som d'animals, què hi vols fer! Els meus fills han pujat sempre amb una mascota al costat. Ens agrada estimar-la i que ens estimi. Fer-la gran i fer-nos grans amb ella –sobretot jo– i ens aporta tantes coses bones que no en volem prescindir. Fa uns mesos se'ns va morir la *Coco* i l'hem plorat, però hi tornem, malgrat els comentaris de “no teniu remei” que rebem, intercanviant-nos mirades iròniques de complicitat. No cal que ens entenguin. Només que ens respectin. Escric això mentre miro una foto aèria de la vora del Segre aquesta Diada. La resposta de milers de lleidatans, malgrat que fonts municipals diuen que érem 54 més el voluntari de l'ANC, ha estat de tornar-hi. De perseverar. De fer gran el projecte i nosaltres amb ell, perquè ens aporta tantes coses bones que no en volem prescindir. Els *intel·ligents* comentaris de *Madrid* “són pitjors que els terroristes” o “s'ha desinflat el soufflé” ens esperonen. El repte és massa temptador, massa bonic i paga la pena tot l'esforç. Se'n diu tenacitat. No cal que ens entenguin –no poden– només que ens respectin. La *Lu* està preciosa, per cert, gràcies a l'esforç de tots.